

مغز کودکان به آنها اجازه نمی‌دهد عادلانه بازی کنند!

توسعه‌نیافتگی مرکز کنترل تکانه در کودکان که مسئول تصمیم‌گیری و خویشتن‌داری است، باعث می‌شود آنها با اینکه می‌دانند...

توسعه‌نیافتگی مرکز کنترل تکانه در کودکان که مسئول تصمیم‌گیری و خویشتن‌داری است، باعث می‌شود آنها با اینکه می‌دانند منصفانه رفتار نمی‌کنند، کودکان دیگر را در اسباب‌بازی‌ها یا خوراکی‌های خود سهیم نکنند. محبوبه عمیدی: احتمالاً شما هم کودکانی را دیده‌اید که علاقه‌ای به شریک کردن هم‌بازی‌های خود در اسباب‌بازی‌هایی که متعلق به آنهاست، ندارند. تحقیق تازه‌ای که توسط محققان مؤسسه ماکس پلانگ انجام شده نشان می‌دهد بخشی از این خودمحوری به توسعه‌نیافتگی قشر پیش‌پیشانی این کودکان برمی‌گردد. آنها با اینکه می‌دانند این شیوه بازی عادلانه نیست؛ اما نمی‌توانند کودکان دیگر را در اسباب‌بازی‌ها یا خوراکی‌هایی که متعلق به آنهاست، شریک کنند.

نیکولاس اشتینبیس از بخش علوم شناختی و مغز انسان مؤسسه ماکس پلانگ در لایپزیک، آلمان می‌گوید: «؛ ما انسان‌ها ذاتاً خودخواهیم اما زمانی که بزرگ می‌شویم با به کارگیری بهتر استراتژی‌های اجتماعی در حالی که می‌توانیم نیازهای خودمان را برطرف کنیم، رفتار بهتری هم با دیگر انسان‌ها خواهیم داشت. این آزمون‌ها نشان می‌دهند چطور این مهارت‌ها شکل می‌گیرند و بهبود پیدا می‌کنند«.

به گزارش ساینتیفیک امریکن، اشتینبیس و همکارانش از کودکان سنین 6 تا 14 سال خواستند دو تصمیم‌گیری متفاوت انجام دهند، در هر دو بخشی از تکه‌های اسباب‌بازی را با کودک ناشناس دیگری شریک شوند و در قبال این کار جایزه‌ای دریافت کنند. در قسمت اول به اشتراک گذاشتن هر اندازه از این قطعات می‌توانست پاداشی داشته باشد اما در قسمت دوم اگر تقسیم کردن قطعات به نظر کودکی که آنها را دریافت کرده بود، ناعادلانه می‌آمد، او می‌توانست این تکه‌ها را برگرداند و در این صورت هیچ‌یک از دو کودک جایزه‌ای دریافت نمی‌کرد. کودکان برای گذر از آزمون دوم نیاز به مهارت‌های اجتماعی داشتند؛ اما در آزمون اول این‌طور نبود.

کودکان کوچک و بزرگتر همگی در آزمون اول نتایج مشابهی داشتند؛ اما در آزمون دوم کودکان کم‌سن‌تر نه تنها پیشنهادهای ناعادلانه بیشتری ارائه کردند بلکه کودکانی که می‌توانستند این پیشنهادهای ناعادلانه را رد کنند نیز با اینکه می‌دانستند این شیوه منصفانه نیست، تمایل بیشتری برای پذیرش آن از خود نشان می‌دادند. تصویربرداری از مغز این کودکان در هنگام انجام این آزمون نشان می‌داد در مرکز کنترل تکانه کودکان کم‌سن‌تر که در قشر پیش‌پیشانی قرار دارد و مرکز تصمیم‌گیری و خویشتن‌داری است، فعالیت کمتری نسبت به کودکان بزرگتر دیده می‌شود. فعالیت اندک این بخش از مغز در هر سنی نشانه داشتن استراتژی‌ها و مهارت‌های اجتماعی کمتر است.

به عبارت دیگر اینکه کودکان نمی‌توانند منصفانه رفتار کنند به این دلیل نیست که آنها مفهوم بازی عادلانه را درک نمی‌کنند بلکه به علت فقدان مهارت‌های اجتماعی است. در حقیقت یک کودک نمی‌تواند در مقابل وسوسه برداشتن تمام شیرینی‌ها و فرار کردن مقاومت کند. اشتینبیس می‌گوید: «؛ این فقدان مهارت اجتماعی به این معنی نیست که هر رفتار زشتی پذیرفته است. درست است که مغز آمادگی کافی برای شریک کردن دیگران و اجرای رفتار پذیرفته اجتماعی ندارد؛ اما می‌تواند یاد بگیرد و با داشتن یک الگوی مناسب تغییرات قابل‌توجهی در رفتارهای اجتماعی خود ایجاد کند«.